

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og lov om mediestøtte

(Etablering af tilsyn og øvrige tilpasninger med henblik på efterlevelse af forordning om gennemsigtighed og målretning ifm. politisk reklame og den europæiske forordning om mediefrihed)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020 og lov nr. 1595 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 39, stk. 1, 1. pkt. ændres »11 medlemmer« til: »12 medlemmer«

2. I § 39, stk. 1, 2. pkt. ændres »9 medlemmer« til: »10 medlemmer«

3. I § 39, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »medieforskningskompetencer«: », markedsføringsretlige kompetencer«.

4. Efter § 44b indsættes:

»§ 44 c. Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. art. 5, stk. 4, og art. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed).

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets forpligtelser og tilsyn.

§ 44 d. Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets forpligtelser og tilsyn.«

5. Efter kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 11 a

Håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) og Europa-

UDKAST

Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

§ 85 b. Inden for denne lovs område gælder definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

§ 85 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame mv., jf. artikel 6 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 d. Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 e. Kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheder eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame samt Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. artikel 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 f. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, herunder Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

6. Efter § 92 b indsættes:

»§ 92 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik,

UDKAST

der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.«

7. I § 93, *stk. 2*, indsættes efter »§ 85 a, «: »§ 85 c, § 85 d, § 85 e, § 85 f,«

§ 2

I lov nr. 1604 af 26. december 2013 om mediestøtte, som ændret ved lov nr. 472 af 17. maj 2017 og lov 1558 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes som *stk. 3*.

»*Stk. 3*. Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, *stk. 1*, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 d i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Supplerende regler om i radio- og fjernsynsloven som følge af den europæiske forordning om mediefrihed
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Supplerende regler om i radio- og fjernsynsloven som følge af forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Udvidelse af Radio- og tv-nævnets tilsynsforpligtelser som følge af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser

UDKAST

8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at supplere og sikre mulighed for praktisk efterlevelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked (den europæiske forordning om mediefrihed) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Den europæiske forordning om mediefrihed finder med visse undtagelser anvendelse fra den 8. august 2025 og har som overordnet formål at sikre mediefrihed, mediepluralisme og redaktionel uafhængighed i EU. Forordningen stadfæster i høj grad, hvad der i forvejen gælder i Danmark, men medfører samtidig behov for supplerende nationale bestemmelser med henblik på at sikre håndhævelse og praktisk efterlevelse af forordningens bestemmelser.

Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame finder med visse undtagelser anvendelse fra den 10. oktober 2025. Forordningen blev vedtaget på baggrund af et ønske om at imødegå den trussel, som mis- og desinformation samt udenlandsk indblanding kan udgøre i forhold til europæiske valg og demokratiske processer. Formålet med forordningens regler er at gøre det lettere for borgerne at genkende politiske reklamer, mens forordningen ikke regulerer selve indholdet af politiske reklamer eller hvor og hvornår, de må vises. Da området ikke i forvejen er reguleret i dansk ret, medfører denne forordning også behov for supplerende nationale bestemmelser med henblik på at sikre håndhævelse og praktisk efterlevelse af forordningens bestemmelser.

Fælles for begge forordninger er, at de forpligter medlemsstaterne til at føre tilsyn med aktørernes overholdelse af forordningerne. Det foreslås med lovforslaget, at Radio- og tv-nævnet udnævnes som tilsynsmyndighed, og at Medienævnet får mulighed for at afgive udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner efter den europæiske forordning om mediefrihed. Lovforslaget har ikke betydning for andre gældende tilsynsmyndigheders kompetenceområder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Supplerende regler i radio- og fjernsynslovgivningen som følge af den europæiske forordning om mediefrihed

2.1.1. Gældende ret

Rammerne for radio, tv- og streamingtjenester i Danmark er primært reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (radio- og fjernsynsloven) og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf. Derudover fastsættes de nærmere rammer og forpligtelser for public service-medier, så som DR, TV2, de regionale tv-stationer og Radio III, i public service-kontrakter og -tilladelser.

Den danske regulering af medieområdet bærer præg af, at medierne skal være frie fra statslig indblanding i deres redaktionelle valg. Det indebærer bl.a., at det uafhængige Radio- og tv-nævn afgiver udtalelser vedrørende public servicevirksomhedernes redegørelser og varetager eventuelle udbud af public service-sendemuligheder.

Med den europæiske forordning om mediefrihed indføres regler, som skal sikre mediepluralisme, redaktionel uafhængighed og mediernes rolle som demokratiske beskyttere på tværs af EU. Forordningen vil således understøtte, hvad der i forvejen gælder i Danmark, men som ikke hidtil har været specifikt reguleret i dansk lovgivning. Forordningen finder med visse undtagelser anvendelse fra den 8. august 2025.

Det følger af forordningens art. 5, at medlemsstaten skal sikre, at public service-medier er redaktionelt og funktionelt uafhængige, og at udnævnelser og afskedigelser i public service-udbydernes øverste ledelse og bestyrelse har til formål at sikre public service-udbydernes uafhængighed. Det følger videre, at udnævnelser skal gennemføres på en transparent og ikke-diskriminerende måde, at afskedigelser bl.a. skal være behørigt begrundet, og at finansieringsprocedurerne for public service-udbydere er baseret på gennemsigtige og objektive kriterier. Medlemsstaten skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder eller organer eller indføre mekanismer, som er uden politisk indflydelse fra regeringen, og som overvåger håndhævelsen af ovenfor nævnte. Resultaterne af overvågningen skal offentliggøres.

I forordningens art. 6 er fastsat regler om medietjenesteudbydernes pligter. Af bestemmelsen følger, at medietjenesteudbydere skal tilgængeliggøre oplysninger om bl.a. ejerskab, indtægter for statslig reklame mv. for modtagerne af deres tjenester. Disse oplysninger skal fremgå af en national database, som en national tilsynsmyndighed eller lignende har ansvaret for at udvikle.

I forordningens art. 22 er fastsat regler for vurdering af mediemarkedsfusioner. Af bestemmelsen følger, at medlemsstaterne i

UDKAST

national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed. Formålet med bestemmelsen er at opretholde en mangfoldig og uafhængig mediesektor og sikre, at mediemarkedet forbliver konkurrencedygtigt og pluralistisk. Der skal bl.a. udpeges nationale tilsynsmyndigheder eller –organer, der er ansvarlige for vurderingen eller sikre, at de i væsentlig grad inddrages i vurderingen. Vurderingerne skal – hvis det vurderes, at en mediefusion påvirker det indre marked – fremsendes til Det Europæiske Råd for Medietjenester med henblik på, at rådet kan komme med en udtalelse om fusionen med særligt fokus på bl.a. mediepluralisme og redaktionel uafhængighed. Det Europæiske Råd for Medietjenester erstatter Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester (ERGA) og består af repræsentanter fra medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder eller –organer.

Af art. 22 følger videre, at vurderingen af mediemarkedsfusioner ud fra mediepluralistiske hensyn skal være forskellig fra EU's og nationale konkurrenceretlige vurderinger, herunder de, der er fastsat i fusionskontrolreglerne. Fusionskontrollen samt håndhævelse af konkurrenceloven, bl.a. inden for mediesektoren, foretages i Danmark af en uafhængig konkurrencemyndighed, der tilsammen udgøres af Konkurrencerådet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

I forordningens art. 25 følger regler om tildeling af offentlige midler til statslig reklame og leverings- eller tjenestekontrakter. Offentlige myndigheder eller enheder, der med offentlige midler, modydelser eller fordele, direkte eller indirekte, stilles til rådighed for medietjenesteudbydere eller udbydere af onlineplatforme til statslig reklame, skal årligt offentliggøre deres offentlige udgifter til statslig reklame. De nationale tilsynsmyndigheder eller –organer eller andre kompetente uafhængige myndigheder eller organer i medlemsstaterne skal overvåge og rapportere årligt om den samlede fordeling af udgifter til statslig reklame til medietjenesteudbydere og udbydere af onlineplatforme på grundlag af de offentlige myndigheders eller enheders årlige opgørelser. Disse årlige rapporter skal offentliggøres.

2.1.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet bemærker indledningsvist, at forordninger gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og derfor som udgangspunkt ikke skal implementeres i dansk lovgivning.

Det er Kulturministeriets vurdering, at vi i Danmark har et højt niveau af mediefrihed, og at den nationale lovgivning på området i høj grad er

UDKAST

indrettet på en måde, som stemmer overens med formålet og bestemmelserne i den europæiske forordning om mediefrihed, herunder forordningens betingelser i art. 5 om, at public service-medieudbydere skal være redaktionelt og funktionelt uafhængige.

Det er dog også ministeriets vurdering, at visse dele af forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler. Det gælder forordningens regler om udpegning af en tilsynsmyndighed, der overvåger håndhævelsen af art. 5, jf. art. 5, stk. 4, medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab og indtægter for statslig reklame, jf. art. 6, vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, og indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame, jf. art. 25.

Forordningens art. 6 fastsætter, at medietjenesteudbydere skal tilgængeliggøre oplysninger om bl.a. ejerskab, indtægter for statslig reklame m.v. for modtagerne af deres tjenester, og at disse oplysninger skal fremgå af en national database, som en national tilsynsmyndighed eller lignende har ansvaret for at udvikle. Det er Kulturministeriets vurdering, at der er behov for at fastsætte nærmere rammer for, hvordan medietjenesteudbyderne i praksis skal tilgængeliggøre oplysningerne, herunder rammer for format og hyppighed af indberetningerne. Da der er tale om rammer af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren.

Forordningens regler i art. 22 om vurdering af mediemarkedsfusioner indebærer, at medlemsstaterne i national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af markedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle frihed. Da der er tale om regler af teknisk karakter, er det Kulturministeriets vurdering, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter. Det foreslås på den baggrund, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvordan sådanne fusioner og opkøb af medieudbydere skal vurderes i henhold til de allerede fastsatte krav i art. 22. Det bemærkes i forlængelse heraf, at det af art. 22 følger, at den nationale tilsynsmyndighed udelukkende foretager vurderinger og afgiver udtalelser vedrørende fusioner for mediemarkedet, men ikke bemyndiges kompetence til at træffe afgørelse om fusionerne.

Af art. 22 følger videre, at vurderingen af mediemarkedsfusioner skal være forskellig fra EU's og nationale konkurrenceretlige vurderinger, herunder de, der er fastsat i fusionskontrolreglerne. Det er Kulturministeriets vurdering, at det betyder, at vurderingen af mediemarkedsfusioner skal forankres i en anden myndighed end de nationale konkurrencemyndigheder. Det er på den baggrund hensigten at fastsætte regler om, at Radio- og tv-nævnet med mulighed for indhentelse af udtalelser fra Medienævnet, får kompetence til at foretage vurderinger og afgive udtalelser vedrørende

UDKAST

fusioner for mediemarkedet. Det bemærkes, at der med dette lovforslag ikke foreslås ændringer i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetencer.

Det følger af art. 25, at offentlige myndigheder årligt skal offentliggøre udgifter til statslig reklame, og at de nationale tilsynsmyndigheder eller andre organer årligt skal overvåge og rapportere om den samlede fordeling af udgifter til statslig reklame til medietjenesteudbydere og udbydere af onlineplatforme på grundlag af de offentlige myndigheders eller enheders årlige opgørelser. Det er Kulturministeriets vurdering, at der i den forbindelse er behov for at fastsætte nærmere regler for, hvordan indberetningen af oplysninger i praksis skal foregå. Da der også i dette tilfælde er tale om regler af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere krav til, hvordan indberetningerne skal struktureres og offentliggøres, så det sikres, at både myndigheder og borgere kan få indsigt i, hvordan offentlige reklamepenge bruges samtidig med, at de administrative byder forbundet med indberetning og offentliggørelse minimeres.

Herudover medfører forordningen også behov for at udpege en national tilsynsmyndighed. Bestemmelser herom behandles i lovforslagets afsnit 2.3.

2.2. Supplerende regler i radio- og fjernsynslovgivningen som følge af forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

2.2.1. Gældende ret

Reklamer i radio, fjernsyn og on demand audiovisuelle medietjenester er primært reguleret i radio- og fjernsynsloven og reklamebekendtgørelsen. Reglerne er designet til at beskytte forbrugerne og sikre gennemsigtig reklamepraksis i medierne. Der gælder i §§ 14, 29, stk. 2, og 30, stk. 3, i reklamebekendtgørelsen et forbud mod politiske reklamer på tv. Derudover indeholder de nationale regler ikke særskilt regulering af politisk reklame.

Med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres nye regler, som i endnu højere grad sigter til gennemsigtighed end den nuværende nationale reklamelovgivning, og omhandler områder, der hidtil ikke har været reguleret specifikt i dansk lovgivning. Forordningen finder med visse undtagelser anvendelse fra den 10. oktober 2025.

Forordningen blev vedtaget på baggrund af et ønske om at imødegå den trussel, som mis- og desinformation samt udenlandsk indblanding kan

UDKAST

udgøre i forhold til europæiske valg og demokratiske processer. Formålet med forordningens regler er at gøre det let for borgerne at genkende politiske reklamer, forstå, hvem der står bag dem, og vide, om de har modtaget en målrettet reklame, mens forordningen ikke regulerer selve indholdet af politiske reklamer eller hvor og hvornår, politiske reklamer må vises.

Af forordningen følger en række krav til udbydere af politiske reklamer, herunder krav om indberetning af oplysninger om reklameudgifter, finansiering, målgrupper og andre relevante data.

Forordningens art. 16 fastsætter, at de kompetente nationale myndigheder har beføjelse til at anmode udbydere af politiske reklametjenester om at videregive oplysninger, som er nødvendige af hensyn til at føre tilsyn med overholdelse af de i forordningen fastsatte forpligtelser for udbyderne. Af bestemmelsen følger videre, at oplysningerne skal være fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og skal forelægges i et klar, sammenhængende og konsolideret format. Udbyderne skal udpege et kontaktpunkt, en juridisk enhed eller fysisk person, for kommunikation mellem myndigheder og udbyder.

2.2.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kulturministeriet bemærker indledningsvist, at forordninger gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og derfor som udgangspunkt ikke skal implementeres i dansk lovgivning.

Det er dog Kulturministeriets vurdering, at art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame medfører behov for at indføre supplerende nationale regler, som præciserer, hvordan udbydere af politiske reklametjenester skal videregive de oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder kan anmode om efter art. 16. Da der er tale om regler af teknisk karakter, er det vurderingen, at disse mest hensigtsmæssigt fastsættes i administrative forskrifter udstedt af kulturministeren. Det er hensigten, at bemyndigelsesbestemmelsen bl.a. vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler for hvilke data, der konkret skal indberettes samt fremgangsmåde for indberetningen, f.eks. via standardiserede skemaer.

Herudover medfører forordningen også behov for at udpege en national tilsynsmyndighed. Bestemmelser herom behandles i lovforslagets afsnit 2.3.

2.3. Udvidelse af Radio- og tv-nævnets tilsynsforpligtelser som følge af den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

2.3.1. Gældende ret

Radio- og tv-nævnet er et uafhængigt nævn, som bl.a. behandler klager over reklamer, skjult reklame, sponsorering og produktplacering på radio, tv, on demand-tjenester og videodelingsplatformstjenester, jf. radio- og fjernsynsloven, reklamebekendtgørelsen og bekendtgørelse om videodelingsplatformstjenester. Nævnet har mulighed for både af egen drift samt efter konkrete henvendelser at føre tilsyn, og har endvidere en forpligtelse til at afgive udtalelse om public-service virksomhed. Nævnet er nedsat af kulturministeren i medfør af § 39 i radio- og fjernsynsloven.

Med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres nye krav til nationalt tilsyn.

Det følger således af art. 7 i den europæiske forordning om mediefrihed, at de nationale tilsynsmyndigheder skal sikre, at forordningens kapitel III om ramme for reguleringssamarbejde og et velfungerende indre marked for medietjenester anvendes. Medlemsstaten skal i den forbindelse sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder eller -organer har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre deres opgaver i henhold til forordningen.

Det følger desuden af art. 5, stk. 4, at medlemsstaten skal udpege en eller flere uafhængige myndigheder eller organer eller indføre mekanismer, som er uden politisk indflydelse fra regeringen, og som overvåger håndhævelsen af forordningens art. 5, stk. 1-3, om public service udbyderes redaktionelle og funktionelle uafhængighed samt at resultaterne af overvågningen skal offentliggøres.

Tilsvarende følger det af art. 22 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame, at medlemsstaterne skal udpege kompetente myndigheder til at føre tilsyn med udbydernes overholdelse af forordningens krav til gennemsigtighed. Tilsynsmyndigheden skal være armslængdemyndighed. De kompetente myndigheder, der fører tilsyn med forpligtelserne i forordningen, skal ligeledes bemyndiges til at kunne udstede påbud til udbyderne i tilfælde af manglende overholdelse, jf. art. 22, stk. 5, litra b. Det bemærkes, at det ikke er indholdet af reklamerne, der skal føres tilsyn med, men hvorvidt det er gennemsigtigt for modtagerne, at en reklame er politisk og i så fald kontekst, afsender og økonomi forbundet med reklamen.

2.3.2. Kulturministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

Det er Kulturministeriets vurdering, at den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame forpligter medlemsstaterne til at føre tilsyn på områder, som der ikke bliver ført tilsyn med i dag. Det gælder bl.a. tilsyn med medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab og indtægter for statslig reklame, og tilsyn med aktørernes overholdelse af reglerne om gennemsigtighed i forbindelse med politisk reklame.

Kulturministeriet vurderer, at den hensigtsmæssige forankring af tilsynsforpligtelsen for begge forordninger er i Radio- og tv-nævnet, som i forvejen har kompetencer til at føre tilsyn og behandle klager over reklamer, skjult reklame, sponsorering og produktplacering på radio, tv og on demand-tjenester. Det vurderes desuden, at det ved behandlingen af sager vedrørende mediepluralisme vil være relevant at indhente udtalelser fra Medienævnet.

Det foreslås på den baggrund at udpege Radio- og tv-nævnet som national tilsynsmyndighed med mulighed for at indhente udtalelser fra Medienævnet.

Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil være et nyt genstandsfelt for Radio- og tv-nævnet, idet forordningen er platformsneutral, mens Radio- og tv-nævnets nuværende kompetenceområde vedrører radio, tv og on demand-tjenester. Nævnets nuværende kompetencer dækker således ikke de markedsføringsretlige aspekter, som er platformsneutrale. Tilsyn med forordningen vurderes at kræve et medlem, der har bred markedsføringsretlig kompetence henset til, at tilsyn med reklamer ofte bunder i en forståelse af det medie, som reklamen udkommer på. Det er derfor vurderingen, at der er behov for at tilføje et medlem med markedsføringsretlige kompetencer, så nævnet opnår den nødvendige indsigt i og viden om markedsføringsret og dermed kan føre tilsyn i overensstemmelse med forordningen.

Det bemærkes, at Radio- og tv-nævnet allerede i dag besidder visse markedsføringsretlige kompetencer, men hovedsageligt med medieretligt fokus. Der er derfor et behov for at tilføje bredere markedsføringsretlige kompetencer til brug for den nye opgave med at føre tilsyn med politisk reklame. Ved at tilføje endnu et medlem til nævnet, sikres det samtidig, at den nuværende kompetencesammensætning i nævnet ikke udvandes, hvilket er nødvendigt for at opretholde den mediefaglige kompetence i forhold til de opgaver, der allerede i dag er pålagt nævnet og samtidig sikre, at der stadig er tilstrækkelige mediefaglige kompetencer i nævnet til at løfte de nye opgaver i medfør af forordningen om europæisk mediefrihed. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt at tilføje en bred markedsføringsretlig kompetence til nævnet.

UDKAST

Tilsynet med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil omfatte kontrol af, om medievirksomheder og reklameudbydere følger de fastsatte regler for politisk reklame. Dette indebærer kontrol af, om medievirksomhederne klart har angivet, når der er tale om politisk reklame. Tilsynet vil endvidere omfatte kontrol af virksomhedens offentliggørelse af oplysninger om ejerskab og finansiering, samt kontrol af kontekstoplysningerne vedr. reklamen, herunder hvorvidt det klart fremgår, hvor mange penge der er brugt på reklamen, og hvordan disse midler er blevet indsamlet.

I henhold til den europæiske forordning om mediefrihed vil tilsynet fokusere på gennemsigtigheden i ejerskab, herunder medievirksomhedernes offentliggørelse af oplysninger om ejerskab. Tilsynsmyndigheden vil skulle overvåge, at det er klart, hvem der ejer de forskellige medieaktører, og hvordan disse ejerskab kan påvirke indholdet og uafhængigheden af nyhederne. Herudover vil tilsynsmyndigheden skulle overvåge anvendelsen af forordningens art. 5 om public servicemedieudbyderes redaktionelle og funktionelle uafhængighed.

Tilsynet i henhold til forordningerne vil ikke omfatte oplysninger eller udtalelser, der tilknyttes virksomheder eller organisationers evne til at udøve redaktionel frihed, egenkontrol eller indskrænke ytringsfriheden. Dertil vil tilsynet ikke omfatte virksomheder eller organisationers oplysninger, der direkte tilknyttes disses strategiske handlerum eller forretningshemmeligheder ud over de forpligtelser, der omfattes af forordningerne. Endelig vil oplysninger eller aktiviteter, der ikke direkte relaterer sig til de specifikke forpligtelser i de to forordninger om politisk reklame og mediefrihed, ikke være underlagt tilsynet.

Da tilsynet med de to forordninger er nye opgaver, vil det medføre øget ressourcetræk i Radio- og tv-nævnet og sekretariatsbetjeningen heraf i Slots- og Kulturstyrelsen.

Det foreslås desuden at bemyndige kulturministeren til at fastsætte nærmere regler for Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn i forbindelse med de to forordninger. Det er hensigten at fastsætte regler om bl.a. håndteringen af de oplysninger, som nævnet modtager, herunder krav til fortrolighed, opbevaring og behandling af disse oplysninger for at sikre, at de behandles på en måde, der beskytter personlige data og forretningsfølsomme oplysninger. Procedurer for sagsbehandling vil også blive præciseret, således, at der er klare retningslinjer for, hvordan tilsynet foretages i praksis, hvordan indberetninger behandles, herunder tidsrammer for behandling af sager og kommunikation med udbydere.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

UDKAST

Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn af forordning om europæisk mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame.

Lovforslaget vil desuden medføre negative økonomiske konsekvenser på 0,3 mio. kr. årligt til honorar og rejser i forbindelse med forordning om europæisk mediefrihed.

Langt størstedelen af Slots- og Kulturstyrelsens kommunikation med aktørerne i markedet foregår allerede i dag digitalt. Lovforslagets bestemmelser om, at kulturministeren kan fastsætte regler om skriftlig digital kommunikation og anvendelse af bestemte it-systemer forventes derfor ikke at medføre it-mæssige implementeringskonsekvenser.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører isoleret set ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. lovforslagets § 85c, § 85d, § 85e og § 85f. De administrative konsekvenser består i, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om bl.a. medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab mv. samt udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger. De administrative konsekvenser vil blive vurderet, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

UDKAST

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed).

Forordningerne vil i henhold til art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) gælde umiddelbart i hver medlemsstat, og forordningerne skal derfor som det klare udgangspunkt ikke gentages i national ret.

Forordning om europæisk mediefrihed fastsætter en række forpligtelser for medlemsstaterne med henblik på at sikre mediefrihed og mediepluralisme i hele EU. Dette inkluderer blandt andet krav om gennemsigtighed i medieejerskab, regler for statslig reklame og bestemmelser om mediemarkedsfusioner. Det overordnede formål med den europæiske forordning om mediefrihed er at sikre mediefrihed, mediepluralisme og redaktionel uafhængighed i EU. Det er vurderingen, at den nationale lovgivning på området i høj grad er indrettet på en måde, som harmoniserer med forordningen, men at visse dele af forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler for at sikre harmonisering og mulighed for praktisk efterlevelse af forordningen. Det gælder forordningens regler om medietjenesteudbydernes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab og indtægter for statslig reklame, jf. art. 6, vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. art. 22, og indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame, jf. art. 25. Det er desuden vurderingen, at forordningen medfører behov for at indføre nationalt tilsyn.

Af forordning om europæisk mediefrihed følger, at medlemsstaterne skal sikre, at den øverste ledelse i public service-medier er uafhængig, at udpegningsprocessen til bestyrelserne i public service-medier er transparent, og at der lægges på forhånd fastlagte kriterier til grund for udpegningsen.

Forordningen om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame sigter mod at skabe større gennemsigtighed i politisk reklame i det indre marked ved at stille krav til både udbydere af politiske reklametjenester og nationale myndigheder. Dette skal sikre, at politiske annoncer tydeligt identificeres, og at oplysninger om de finansielle forhold vedrørende sådanne annoncer er offentligt tilgængelige. Formålet med forordningen er at fastsætte ensartede regler om gennemsigtighed med og målretning af politiske reklamer både offline og online i hele EU, og indførelsen af klare regler for politisk reklame bidrager til at sikre åbenhed og transparente forhold omkring politiske budskaber. Det er vurderingen, at

UDKAST

forordningen medfører behov for at indføre supplerende nationale regler, som præciserer, hvordan udbydere af politiske reklametjenesters skal videregive disse oplysninger til de kompetente nationale myndigheder. Det er desuden vurderingen, at forordningen medfører behov for at indføre nationalt tilsyn.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

10. Sammenfattende skema

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame. Lovforslaget vil desuden medføre negative økonomiske konsekvenser på 0,3 mio. kr. årligt til honorar og rejser i forbindelse med den europæiske forordning om mediefrihed.

UDKAST

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vil medføre negative økonomiske konsekvenser for staten på 4,8 mio. kr. årligt fra 2025 til 6 sekretariatsårsværk i forbindelse med tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning med politisk reklame.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed).</p> <p>Forordningerne vil i henhold til art. 288 i Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) gælde umiddelbart i hver medlemsstat, og forordningerne skal derfor som det klare udgangspunkt ikke gentages i national ret.</p> <p>Det er vurderingen, at forordningerne medfører behov for at indføre supplerende nationale bestemmelser med henblik på at sikre harmonisering og mulighed for praktisk efterlevelse af</p>	

UDKAST

	forordningerne. Det er desuden vurderingen, at forordningerne forpligter medlemsstaterne til at indføre tilsyn.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 39, stk. 1, 1. pkt., i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at Radio- og tv-nævnet består af 11 medlemmer, der beskikkes af kulturministeren.

Det foreslås i § 39, stk. 1, 1. pkt., at »11 medlemmer« ændres til »12 medlemmer«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Radio- og tv-nævnet fremover vil blive udvidet med et medlem, så Radio- og tv-nævnet fremover vil bestå af 12 medlemmer.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at Radio- og tv-nævnet fremover som noget nyt også skal repræsentere markedsføringsretlige kompetencer. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Den Danske Dommerforening vil fortsat udpege de øvrige to medlemmer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 39, stk. 1, 2. pkt., i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at ministeren udpeger 9 ud af de 11 medlemmer til Radio- og tv-nævnet. De resterende to medlemmer udpeges af henholdsvis Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Den Danske Dommerforening.

Det foreslås i § 39, stk. 1, 2. pkt., at »9 medlemmer« ændres til »10 medlemmer«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kulturministeren fremover vil skulle udpege 10 medlemmer til Radio- og tv-nævnet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvor det foreslås, at Radio- og tv-nævnet fremover skal bestå af 12 medlemmer. Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer og Den Danske Dommerforening vil fortsat skulle udpege hver et medlem til Radio- og tv-nævnet.

UDKAST

Forslaget skal desuden ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvor det foreslås, at Radio- og tv-nævnet fremover som noget nyt også skal repræsentere markedsføringsretlige kompetencer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1, 2.2 og 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 39, stk. 2, 1. pkt., i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., at de medlemmer, som ministeren udpeger til Radio- og tv-nævnet, skal repræsentere juridiske og økonomiske/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer og praktisk mediefaglighed.

Det foreslås, at der i § 39, stk. 2, 1. pkt., efter »medieforskningskompetencer« indsættes », markedsføringsretlige kompetencer«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Radio- og tv-nævnet fremover som noget nyt skal repræsentere markedsføringsretlige kompetencer. Hensigten med forslaget er at sikre, at nævnet opnår den nødvendige indsigt i og viden om markedsføringsretlige aspekter til at kunne føre tilsyn med forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politiske reklame.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Radio- og tv-nævnet er tilsynsmyndighed i sager vedr. bl.a. distribution af lyd- og billedprogrammer, programvirksomhed på grundlag af lyd- og billedprogrammer, programvirksomhed på grundlag af tilladelse eller registrering samt aldersmærkning af film og tv, jf. lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og underliggende bekendtgørelser. Forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame vil fra anvendelsestidspunkterne forpligte medlemsstaterne til at føre tilsyn med forordningens bestemmelser om gennemsigtighed i politisk reklame, herunder indberetning af oplysninger om finansiering, målretning af reklamer og offentliggørelse af disse oplysninger i en central database. På samme måde vil den europæiske forordning om mediefrihed fra anvendelsestidspunkterne forpligte medlemsstaterne til at føre tilsyn med overholdelsen af kravene til mediepluralisme og redaktionel uafhængighed samt foretage vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan påvirke mediesektoren.

UDKAST

Det foreslås på den baggrund, at der i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed indsættes en ny § 44 c og 44 d.

Med § 44 c, stk. 1, foreslås det, at Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. art. 5, stk. 4, og art. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed)

Forslaget vil medføre, at Radio- og tv-nævnet vil skulle overvåge anvendelsen af forordningens art. 5 om public servicemedieudbyderes redaktionelle og funktionelle uafhængighed samt føre tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i forordningens kapitel III. Kapitel III omfatter specifikke krav og standarder for mediefrihed, som medlemsstaterne er forpligtede til at sikre gennem et effektivt nationalt tilsyn.

Det foreslås med § 44 c, stk. 2, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn efter stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kulturministeren vil kunne udstede administrative forskrifter om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn med den europæiske forordning om mediefrihed. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, som præciserer, hvordan nævnet skal udføre sine opgaver som tilsynsmyndighed, herunder regler om håndtering af oplysninger og sagsbehandling.

Med § 44 d, stk. 1, foreslås det, at Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Det vil medføre, at Radio- og tv-nævnet vil skulle føre tilsyn med overholdelsen af de bestemmelser i forordningen, som omhandler krav til gennemsigtighed i politisk reklame. Nævnet vil således kunne overvåge, at politiske reklamer opfylder kravene til gennemsigtighed og etik, samt udbydernes oplysningsforpligtelse hermed, jf. forordningens art. 11-15. Tilsynet vil ikke omfatte selve indholdet af reklamerne.

Det foreslås med § 44 d, stk. 2, at kulturministeren fastsætter nærmere regler om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn efter stk. 1.

Dermed vil kulturministeren kunne udstede administrative forskrifter om Radio- og tv-nævnets forpligtelser og tilsyn med forordning om

UDKAST

gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, som præciserer, hvordan nævnet skal udføre sine opgaver som tilsynsmyndighed, herunder regler om håndtering af oplysninger og sagsbehandling.

Muligheden for at regulere kravene administrativt vil give den nødvendige fleksibilitet til at justere reglerne i takt med udviklingen af nye kommunikations- og teknologiske platforme, så der sikres en hensigtsmæssig formidling af relevante oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Med den europæiske forordning om mediefrihed og forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame indføres regler, som ikke i forvejen gælder i dansk ret.

Art. 6 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger krav til gennemsigtighed omkring medietjenesteudbyderes ejerskab og finansielle kilder, specielt indtægter fra statslig reklame. Disse krav er designet til at sikre, at offentligheden har adgang til væsentlige oplysninger om, hvem der ejer og finansierer medietjenester, hvilket er vigtigt for at kunne vurdere eventuelle interessekonflikter og bevare tilliden til mediernes uafhængighed.

Art. 22 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger rammer for vurdering af mediemarkedsfusioner, herunder at medlemsstaterne i national ret skal fastsætte materielle og proceduremæssige regler, der muliggør en vurdering af mediemarkedsfusioner, som kan have en betydelig indvirkning på mediepluralismen og den redaktionelle uafhængighed.

Art. 25 i den europæiske forordning om mediefrihed fastlægger kravene til gennemsigtighed i forbindelse med offentlige udgifter til reklame. Denne artikel er designet til at sikre, at offentligheden har adgang til information om, hvordan offentlige midler bruges til reklameformål, og at der er kontrol med, at midlerne anvendes på en fair og gennemsigtig måde.

Det følger af art. i 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame, at de kompetente nationale myndigheder har beføjelse til at anmode udbydere af politiske reklametjenester om at videregive oplysninger, som er nødvendige af hensyn til at føre tilsyn med overholdelse af de i forordningen fastsatte forpligtelser for udbyderne. Af

UDKAST

bestemmelsen følger videre, at oplysningerne skal være fuldstændige, nøjagtige og pålidelige og skal forelægges i et klar, sammenhængende og konsolideret format. Udbydere skal udpege et kontaktpunkt, en juridisk enhed eller fysisk person, for kommunikation mellem myndigheder og udbydere.

Med henblik på at sikre mulighed for praktisk efterlevelse og administration af kravene i forordningerne foreslås det at indføre et nyt *kapitel 11 a* i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. Det foreslås, at kapitlet skal bestå af §§ 85 b-85 f.

Med § 85 b foreslås det, at inden for radio- og fjernsynslovens område gælder definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Den foreslåede ændring skal sikre, at de definitioner, der er relevante for håndhævelsen af de nævnte forordninger, skal gælde inden for radio- og fjernsynslovens område samt bestemmelser udstedt i medfør heraf. Dette vil bl.a. inkludere definitioner af nøglebegreber som "medietjenester," "politisk reklame," og andre relaterede termer, som er afgørende for en ensartet fortolkning og anvendelse af loven og forordningerne. Ved at referere direkte til definitionerne i forordningerne sikres også, at eventuelle opdateringer eller ændringer i EU-lovgivningen automatisk vil blive afspejlet i den nationale lovgivning, hvilket bidrager til kontinuerlig overensstemmelse og relevans. Forslaget vil desuden understøtte den juridiske sikkerhed for aktører inden for mediesektoren.

Med § 85 c foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame mv., jf. artikel 6, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed. Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift, som præciserer, hvilke oplysninger medietjenesteudbydere skal offentliggøre, og hvordan dette skal ske. Dette vil kunne inkludere krav om regelmæssig rapportering, offentliggørelse på let tilgængelige platforme og standarder for nøjagtighed og fuldstændighed af de oplysninger, der offentliggøres. Den foreslåede bemyndigelse og regler udstedt i medfør heraf vil dermed muliggøre overholdelsen af kravene i art. 6 i den europæiske forordning om mediefrihed om at øge gennemsigtigheden i mediesektoren og gøre det lettere for offentligheden, forskere og regulatoriske myndigheder at få

UDKAST

indsigt i medietjenesteudbydernes ejerskabsforhold og økonomiske afhængigheder.

Med § 85 d foreslås det, at kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift med nærmere kriterier og procedurer for vurdering af mediemarkedsfusioner. Dette vil kunne omfatte krav til anmeldelse af fusioner, vurderingskriterier baseret på markedets struktur, fusionens potentielle indvirkning på mediepluralismen og offentlighedens adgang til forskelligartede informationer. De fastsatte regler vil bl.a. skulle sikre, at vurderingen af fusioner foretages på en transparent måde i overensstemmelse med art. 22 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Med § 85 e foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheder eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame samt Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. art. 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift, der præciserer kravene for offentlige myndigheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame, herunder krav til, hvordan oplysninger om udgifter skal indsamles, struktureres og rapporteres. Formålet med reglerne vil være at sikre, at oplysningerne indberettes systematisk, præcist, og at de er tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med forordningens art. 25.

Med § 85 f foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, herunder Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at udstede en administrativ forskrift med nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, herunder regler om, hvordan informationer om politiske reklamer indsamles, struktureres og rapporteres til relevante myndigheder. Formålet med reglerne vil være at sikre overholdelse af gennemsigtighedskravene i forordningen om politisk reklame. Det er også hensigten at fastsætte nærmere regler, som skal sikre, at Radio- og tv-nævnet kan indhente de nødvendige oplysninger for at

UDKAST

vurdere overholdelsen af reglerne og dermed sikre en effektiv håndhævelse af forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det foreslås i *stk. 1*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. vil kunne fastsættes regler om, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af myndighederne, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Langt størstedelen af styrelsens kommunikation foregår allerede digitalt. Hvis oplysningerne m.v. sendes til styrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig vil bestemmelsen indebære, at skriftlige meddelelser m.v. til eller fra myndighederne, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til adressaten på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for adressaten, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende tilsyn og indberetning. Af bekendtgørelserne, der udmønter bemyndigelsesbestemmelserne i loven, kan det nærmere fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Slots- og Kulturstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde. Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse vil blive udnyttet således, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt, f.eks. via e-mail eller eventuelt via den offentlige digitale postløsning.

UDKAST

Ved henvendelser til Slots- og Kulturstyrelsen vil styrelsen kunne stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse vil der også kunne pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Der vil efter bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, til den pågældendes digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

Der vil desuden kunne fastsættes regler om fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden kan bl.a. tænkes anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der f.eks. er tale om en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at et selskab eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, vil ikke kunne føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en offentlig tilgængelig computer på f.eks. et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 2*, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der bl.a. kan fastsættes regler om krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Det foreslås i *stk. 3*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af

UDKAST

meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten. For meddelelser, der sendes til Slots- og Kulturstyrelsen, vil styrelsen være adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Slots- og Kulturstyrelsen sender, vil den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, være adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Slots- og Kulturstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller en person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for de pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det foreslås i *stk. 4*, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at Slots- og Kulturstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller regler udstedt i medfør heraf uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter vil kunne sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Til nr. 7

Straffebestemmelser for overtrædelse af visse bestemmelser i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. følger af lovens §§ 93 og 94. Af § 93, stk. 2, følger, at i forskrifter, der udstedes i medfør af § 6, stk. 2, § 7, § 77, § 85, § 85 a, § 88 og § 90, stk. 1 og 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

UDKAST

Det foreslås, at der i § 93, stk. 2, efter »§ 85 a, « indsættes »§ 85 c, § 85 d, § 85 e, 85 f,«.

Forslaget vil medføre, at administrative forskrifter udstedt i henhold til de nævnte bestemmelser vil kunne indeholde bødestraf for overtrædelser.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 11 i lov om mediestøtte, at kulturministeren nedsætter et medienævn, som behandler ansøgninger om tilskud i henhold til denne lov, samt at nævnet fører tilsyn med tilskudsmodtagernes overholdelse af loven, bestemmelser fastsat i henhold til loven og vilkår for tilskud.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 11, hvorefter kulturministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler vedrørende Medienævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 d i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere procedurer for Medienævnets udtalelse om mediemarkedsfusioner til Radio- og tv-nævnet, herunder krav til frist og format.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 85 d, hvor det foreslås, at kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

Til § 3

Det foreslås med § 3, at loven træder i kraft den 1. juli 2025.

UDKAST

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1 I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1350 af 4. september 2020, som ændret ved lov nr. 2212 af 29. december 2020 og lov nr. 1595 af 28. december 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 39. Kulturministeren nedsætter Radio- og tv-nævnet, der består af 11 medlemmer, som beskikkes af ministeren. Ministeren udpeger 9 medlemmer, herunder formand og næstformand, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer udpeger 1 medlem, og Den Danske Dommerforening udpeger 1 medlem. Danske Medier og Dansk Journalistforbund indstiller hver 2 kandidater, der repræsenterer praktisk mediefaglighed, og ministeren udpeger 1 af de indstillede kandidater fra hver af de to indstillende parter. De enkelte medlemmer kan genudpeges</p>	<p>1. I § 39, stk. 1, 1. pkt. ændres »11 medlemmer« til: »12 medlemmer«</p>
<p>§ 39. Kulturministeren nedsætter Radio- og tv-nævnet, der består af 11 medlemmer, som beskikkes af ministeren. Ministeren udpeger</p>	<p>2. I § 39, stk. 1, 2. pkt. ændres »9 medlemmer« til: »10 medlemmer«</p>

UDKAST

<p>9 medlemmer, herunder formand og næstformand, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer udpeger 1 medlem, og Den Danske Dommerforening udpeger 1 medlem. Danske Medier og Dansk Journalistforbund indstiller hver 2 kandidater, der repræsenterer praktisk mediefaglighed, og ministeren udpeger 1 af de indstillede kandidater fra hver af de to indstillende parter. De enkelte medlemmer kan genudpeges</p>	
<p>§ 39. ---</p> <p>Stk. 2. De medlemmer, ministeren udpeger, skal repræsentere juridiske og økonomiske/administrative kompetencer, medieforskningskompetencer og praktisk mediefaglighed. Formanden skal være jurist. 1 medlem skal have særlig strafferetlig indsigt.</p>	<p>3. I § 39, stk. 2, 1. pkt. indsættes efter »medieforskningskompetencer«: », markedsføringsretlige kompetencer«.</p>
	<p>4. Efter § 44b indsættes:</p> <p>»§ 44 c. Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. art. 5, stk. 4, og art. 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed).</p>

UDKAST

	<p><i>Stk. 2.</i> Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets forpligtelser og tilsyn.</p> <p>§ 44 d. Radio- og tv-nævnet udpeges som national tilsynsmyndighed, jf. artikel 22, stk. 3-4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets forpligtelser og tilsyn.«</p>
	<p>5. Efter kapitel 11 indsættes:</p> <p>»Kapitel 11 a <i>Håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.</i></p> <p>§ 85 b. Inden for denne lovs område gælder definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1083 af 11. april 2024 om oprettelse af en fælles ramme for medietjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2010/13/EU (den europæiske forordning om mediefrihed) og artikel 3 i Europa-</p>

Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/900 af 13. marts 2024 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.

§ 85 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om medietjenesteudbyderes tilgængeliggørelse af oplysninger om ejerskab, indtægter for statslig reklame mv., jf. artikel 6 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 d. Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 e. Kulturministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheder eller enheders indberetning af offentlige udgifter til statslig reklame samt Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. artikel 25 i den europæiske forordning om mediefrihed.

§ 85 f. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger, herunder Radio- og tv-nævnets indhentelse af yderligere oplysninger, jf. art. 16 i forordning om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame.«

UDKAST

	<p>6. Efter § 92 b indsættes:</p> <p>»§ 92 c. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Slots- og Kulturstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kulturministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.«</p>
<p>§ 93. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forskrifter, der udstedes efter § 6, stk. 2, § 7, § 77, § 85, § 85 a, § 88 og § 90, stk. 1 og 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.</p>	<p>7. I § 93, <i>stk. 2</i>, indsættes efter »§ 85 a, «: »§ 85 c, § 85 d, § 85 e, § 85 f,«</p>
	<p>§ 2</p> <p>I lov nr. 1604 af 26. december 2013 om mediestøtte, som ændret ved</p>

UDKAST

	lov nr. 472 af 17. maj 2017 og lov 1558 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:
§ 11. --- <i>Stk. 2. ---</i>	1. I § 11 indsættes som <i>stk.3.</i> » <i>Stk. 3.</i> Kulturministeren fastsætter nærmere regler vedrørende nævnets udtalelser i forbindelse med vurdering af mediemarkedsfusioner, jf. artikel 22, stk. 1, litra c, i den europæiske forordning om mediefrihed og § 85 d i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v.«